

ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา

เรื่อง การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ไวน์เข้าใหญ่

ทะเบียนเลขที่ สช 61100113

เพื่อให้การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นไปตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียนบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 กรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ให้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ไวน์เข้าใหญ่ คำข้อเลขที่ 59100149 ทะเบียนเลขที่ สช 61100113 ซึ่งมีรายการทางทะเบียนตามบัญชีแบบท้ายประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันถัดจากขึ้นทะเบียน 25 พฤษภาคม 2559

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. 2561

๙๙

(นายทศพัฒ หังสุบรร)
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ไวน์เข้าใหญ่

(1) เลขที่คำขอ	59100149	ทะเบียนเลขที่	สช 61100113
(2) วันที่ยื่นคำขอ	25 พฤศจิกายน 2559	วันที่ขึ้นทะเบียน	25 พฤศจิกายน 2559
(3) ผู้ขอขึ้นทะเบียน	(1) นางสาววิสุตา โลหิตนาวี (2) บริษัท อโศก วัลเลอร์ ไวน์เนอร์ จำกัด และ (3) สมาคมผู้ประกอบการไวน์ไทย ที่อยู่ (1), (2) 52/2 หมู่ 9 ตำบลลพบุรี อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา (3) 17/8 ซอยสุขุมวิท 6 ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ		
(4) รายการสินค้า	ไวน์		

(5) คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า

คำนิยาม

ไวน์เข้าใหญ่ หมายถึง ไวน์ที่ทำจากกรรมวิธีการหมักน้ำอ่อนสุดสายพันธุ์ *vitis vinifera* ที่ปั๊ก เก็บเกี่ยวและผ่านกระบวนการการทำไวน์ตามมาตรฐานที่กำหนด ในขอบเขตพื้นที่แหล่งภูมิศาสตร์ไวน์เข้าใหญ่ในอำเภอปากช่อง และอำเภอวังน้ำเยีย ของจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอยู่นอกเขตป่าอนุรักษ์

ลักษณะของสินค้า

ไวน์เข้าใหญ่ เป็นไวน์ลักษณะใส ไม่มีความขุ่น มีสี กลิ่น สัมผัสในปากและรสชาติ ที่แสดงถึงลักษณะของพันธุ์อ่อนต่างๆ ไวน์ที่ผลิตจากองุ่นเปลือกสีขาวจะมีความหอมเหมือนผลไม้เมืองร้อน ผลไม้สุกชนิดต่างๆ และดอกไม้ ไวน์ที่ผลิตจากองุ่นเปลือกสีแดง จะมีสีเข้ม มีกลิ่นเหมือนผลไม้สีแดงสุก ผลไม้เปลือกสีดำ สัมผัสในปากแสดงถึงแทนนินปานกลางถึงสูง โดยมีลักษณะทางกายภาพและลักษณะทางเคมี ตามประเภทสินค้า ดังนี้

(1) ไวน์ขาว มีสีเหลืองอ่อนถึงเหลืองเข้ม ใส ไม่มีความขุ่นหรือสีที่ผิดแปลง

ลักษณะทางเคมี

- แอลกอฮอลล์ 12% vol - 14% vol
- ความเป็นกรดต่าง (pH) ไม่เกิน 3.80
- กรดอะไฮด์ (volatile acidity) ต่ำกว่า 0.8 กรัม/ลิตร

(2) ไวน์แดง มีสีแดงอ่อนถึงแดงเข้ม ไม่มีความชุ่นหรือสีที่ผิดแปลง
ลักษณะทางเคมี

- แอลกอฮอล์ 12.5% vol - 15% vol
- ความเป็นกรดต่าง (pH) ไม่เกิน 4.00
- กรดระเหย (volatile acidity) ต่ำกว่า 1.2 กรัม/ลิตร

(3) ไวน์โนรเช มีสีชมพูอ่อนถึงชมพูเข้ม ใส ไม่มีความชุ่นหรือสีผิดแปลง
ลักษณะทางเคมี

- แอลกอฮอล์ 12% vol - 14% vol
- ความเป็นกรดต่าง (pH) ไม่เกิน 3.80
- กรดระเหย (volatile acidity) ต่ำกว่า 0.8 กรัม/ลิตร

(4) ไวน์สปาร์คเล่ ต้องใส ไม่มีความชุ่นหรือสีที่ผิดแปลง ทำจากองุ่นเปลือกสีขาวและ/หรือองุ่นเปลือกสีแดง สามารถมีสีเหลืองอ่อนถึงเหลืองเข้ม หรือมีสีชมพูอ่อนถึงชมพูเข้ม หรือสีแดงเข้ม มีฟอง ที่สามารถเห็น
ลอยขึ้นมาจากการก้นแก้วริงผิวน้ำไวน์ได้อย่างชัดเจน

ลักษณะทางเคมี

- แอลกอฮอล์ 12% vol - 14% vol
- ความเป็นกรดต่าง (pH) ไม่เกิน 3.80
- กรดระเหย (volatile acidity) ต่ำกว่า 0.8 กรัม/ลิตร

(5) ไวน์หวาน ต้องใส ไม่มีความชุ่นหรือสีผิดแปลง หากทำจากองุ่นเปลือกสีขาว จะมีสีเหลืองอ่อนถึง
เหลืองเข้มขึ้นอยู่กับวิธีการผลิต หากทำจากองุ่นเปลือกสีแดง จะมีสีแดงอ่อนถึงแดงเข้มขึ้นอยู่กับพันธุ์องุ่นและ
วิธีการผลิต

ลักษณะทางเคมี

- มีน้ำตาลหลังการทำหมักแอลกอฮอล์ มาากกว่า 45 กรัม/ลิตร
- แอลกอฮอล์ 9% vol - 14% vol
- ความเป็นกรดต่าง (pH) ไม่เกิน 4.00
- กรดระเหย (volatile acidity) ต่ำกว่า 1.2 กรัม/ลิตร

กระบวนการผลิต

(1) วัตถุดิน : องุ่นจากເගาອุ่นสายพันธุ์ *vitis vinifera* ที่ปลูกและเก็บเกี่ยวในพื้นที่ที่อยู่ในขอบเขตของ
แหล่งภูมิศาสตร์ไวน์เข้าใหญ่ในอาเกอปากซ์ช่องและอาเกอวังน้ำเขียว จังหวัดครราชสีมา

(1.1) ไวน์ขาว ผลิตจากองุ่นเปลือกสีขาว เช่น พันธุ์แซนน์ บลองค์ (chenin blanc) พันธุ์โอลีเยร์
(viognier) พันธุ์เซมิญอง (semillon) เป็นต้น

(1.2) ไวน์แดง ผลิตจากองุ่นเปลือกสีแดง เช่น พันธุ์ซีราห์หรือชีราส (syrah หรือ shiraz) พันธุ์กา
เบร์เน็ต โซวิญอง (cabernet sauvignon) พันธุ์ดูรีฟ (durif) พันธุ์เกรนาช (grenache) พันธุ์มุสกัตเบลา (muscat
blau) เป็นต้น โดยอาจผสมองุ่นเปลือกสีขาวในปริมาณน้อยตามที่มีในมาตรฐานสากล

(1.3) ไวน์โรเซ่ ผลิตจากองุ่นเปลือกสีแดง เช่น พันธุ์ชีราห์หรือชีราส (syrah หรือshiraz) พันธุ์กาเบรเน็ต โซวิญอง (cabernet sauvignon) พันธุ์ดูรีฟ (durif) พันธุ์เกรนาชา (grenache) พันธุ์มุสกัตเบลา (muscat blau) เป็นต้น โดยไม่มี *vitis vinifera* เปลือกขาวมาผสม

(1.4) ไวน์สปาร์คเล่ (มีฟอง) ผลิตจากองุ่นเปลือกสีขาว เช่น พันธุ์เชนิน บลองค์ (chenin blanc) พันธุ์วิโอลีเยอร์ (viognier) พันธุ์เซมิญอง (semillon) เป็นต้น และ/หรือ องุ่นเปลือกสีแดง เช่น พันธุ์ชีราห์หรือชีราส (syrah หรือshiraz) พันธุ์กาเบรเน็ต โซวิญอง (cabernet sauvignon) พันธุ์ดูรีฟ (durif) พันธุ์เกรนาชา (grenache) พันธุ์มุสกัตเบลา (muscat blau) เป็นต้น

(1.5) ไวน์หวาน ผลิตจากองุ่นเปลือกสีขาว เช่น พันธุ์เชนิน บลองค์ (chenin blanc) พันธุ์วิโอลีเยอร์ (viognier) พันธุ์เซมิญอง (semillon) เป็นต้น และ/หรือ องุ่นเปลือกสีแดง เช่น พันธุ์ชีราห์หรือชีราส (syrah หรือshiraz) พันธุ์กาเบรเน็ต โซวิญอง (cabernet sauvignon) พันธุ์ดูรีฟ (durif) พันธุ์เกรนาชา (grenache) พันธุ์มุสกัตเบลา (muscat blau) เป็นต้น

(2) การปลูก : การปลูกองุ่นต้องเป็นลักษณะเทเรนกิ้งให้เดิบโดยระบบลวดขึ้น ในรูปแบบที่ทำให้พวงองุ่นได้รับแสงแดดเพียงพอ ทำให้เกิดน้ำตาลและรสชาติองุ่นสุก หากบริเวณเพาะปลูกมีแดคมากและอุณหภูมิสูง สามารถใช้ระบบลวดขึ้นในรูปแบบที่ปกป้องพวงองุ่นจากการไฟมัดได้ กิ่งพันธุ์อาจขยายโดยวิธีติดตา ต่อ กิ่งปักชำ ใช้หรือไม่ใช้ตันตอดป่า ดันองุ่นต้องมีอายุ 2 ปีนับจากวันปลูกถึงสามารถเก็บผลผลิตได้

(3) การจัดการไร่องุ่น : ต้องทำให้ถูกสุขลักษณะ และผลผลิตมีคุณภาพ สารเคมีที่ใช้ต้องเป็นสารเคมีที่ได้รับอนุญาตในประเทศไทย สามารถตัดแต่งกิ่งได้ 2 ครั้งต่อปี โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือที่เหมาะสม การสอดยอดและดัดยอดจะต้องปฏิบัติตัวอย่างความละเอียดอ่อนเพื่อให้มีอากาศถ่ายเทและมีสัดส่วนของใบและผลองุ่นที่เหมาะสม สามารถใช้ระบบน้ำหยด (drop irrigation) ให้น้ำได้

(4) การเก็บเกี่ยว : ระดับน้ำตาลในผลองุ่นที่เก็บเกี่ยวต้องไม่ต่ำกว่า 19 องศาบริกซ์ ยกเว้นผลองุ่นสำหรับทำไวน์หวานต้องมีระดับน้ำตาลไม่ต่ำกว่า 23 องศาบริกซ์ ช่วงเวลาเก็บเกี่ยวครั้งแรกอยู่ระหว่างกลางเดือนมกราคม ถึงปลายเดือนมีนาคม และครั้งที่สองอยู่ระหว่างเดือนตุลาคมถึงพฤษจิกายน โดยผลผลิตจากการเก็บเกี่ยวครั้งที่สองไม่สามารถนำมาผสมกับครั้งแรกได้

(5) กรรมวิธีการผลิตไวน์

(5.1) ไวน์ขาว บีบเนื้องุ่น จากผลองุ่นที่แยกก้านหรืออยู่เป็นพวง หันที่หรือหลังจากการแซกับเปลือกและก้านก่อนช่วงระยะเวลาหนึ่ง แล้วนำเนื้องุ่นที่บีบได้ไปผ่านการตกรตะกอน และตรวจวัดค่ากรดต่างค่ากรดโดยรวม ปริมาณน้ำตาล ความแห้งแห้ง และในไตรเจนที่ยีสต์นำไปใช้ได้ พร้อมควบคุมอุณหภูมิให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม หมัก และก่อซอสโดยการเติมยีสต์แห้งหรือยีสต์ธรรมชาติในถังที่ใช้หมัก หากมีการหมักมาโลแลคติก (malolactic fermentation) ต้องทำระหว่างหรือหลังจากการหมักและก่อซอส

(5.2) ไวน์แดง แซนเนื้องุ่นกับเปลือกหลังแยกก้านในถังที่จะใช้หมักก่อนในช่วงระยะเวลาหนึ่งก่อนจะเริ่มหมัก โดยจะบีบผลให้แตกหรือไม่บีบก็ได้ และตรวจวัดค่ากรดต่างค่ากรดโดยรวม ปริมาณน้ำตาล ความแห้งแห้ง และในไตรเจนที่ยีสต์นำไปใช้ได้ในเนื้องุ่น พร้อมควบคุมอุณหภูมิให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม หมัก และก่อซอสโดยการเติมยีสต์แห้งหรือยีสต์ธรรมชาติในถังที่ใช้หมัก หากมีการหมักมาโลแลคติก (malolactic fermentation) ต้องทำระหว่างหรือหลังจากการหมักและก่อซอส

(5.3) ไวน์โรเซ่ แยกน้ำอ่อนออกจากเปลือกอ่อนแดงขณะอยู่ในถัง (saignee) หรือจากการบีบโดยตรง (direct pressing) โดยจะแซะเปลือก หรือไม่แซะก็ได้ และตรวจวัดค่ากรดด่าง ค่ากรดโดยรวม ปริมาณน้ำตาล ความหวานแน่น และในโตรเจนที่ยีสต์นำไปใช้ได้ในน้ำอ่อน พร้อมควบคุมอุณหภูมิให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม หมักแอลกอฮอล์โดยการเติมยีสต์แห้งหรือยีสต์ธรรมชาติในถังที่ใช้หมัก

(5.4) ไวน์สปาร์คเลิง (มีฟอง) มีบัน้ำอ่อน จากผลอ่อนที่แยกก้านหรืออยู่เป็นพวง ก้นที่หรือหลังจากการแซะกับเปลือกและก้านในถังไวน์แทนเลสก่อนช่วงระยะเวลาหนึ่ง แล้วนำน้ำอ่อนที่บันไดไปผ่านการตอกตะกอน และตรวจวัดค่ากรดด่าง ค่ากรดโดยรวม ปริมาณน้ำตาล ความหวานแน่น และในโตรเจนที่ยีสต์นำไปใช้ได้ พร้อมควบคุมอุณหภูมิให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม หมักแอลกอฮอล์โดยการเติมยีสต์แห้งหรือยีสต์ธรรมชาติในถังที่ใช้หมัก อาจทำการหมักมาโลแลคติก (malolactic fermentation) ได้ ทำให้มีฟองโดยต้องปฏิบัติตามกรรมวิธีที่กำหนด

(5.5) ไวน์หวาน ระดับน้ำตาลในผลอ่อนที่เก็บเกี่ยวต้องไม่ต่ำกว่า 23 องศาบริกต์ มีบัน้ำอ่อน และตรวจวัดค่ากรดด่าง ค่ากรดโดยรวม ปริมาณน้ำตาล ความหวานแน่น และในโตรเจนที่ยีสต์นำไปใช้ได้ในน้ำอ่อน พร้อมควบคุมอุณหภูมิให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม หมักแอลกอฮอล์โดยการเติมยีสต์แห้งหรือยีสต์ธรรมชาติในถังที่ใช้หมัก และต้องไม่มีการเติมน้ำตาลเพื่อเพิ่มแอลกอฮอล์หรือความหวาน

(6) การແປງປຸປະບາງຈຸບັນທຶນທ່ອ : ດັ່ງກ່າວໃຫຍ່ທີ່ກໍານົດ

(7) ການຕິດລາກ : ບຽບຈຸກັນທີ່ຈະຕັ້ງຮະບຸຮາຍລະເອີຍດ ດັ່ງນີ້

1) ຂໍອສິນຄ້າ “ໄວ້ນເຂົາໄຫຍ້” ແລະ/หรือ “Khao Yai Wine”

2) ຮະບຸຂໍອແລະທີ່ອູ່ຂອງຜູ້ຜົດ

3) ປີກີ່ເກັບເກື່ອງຜູ້ຜົດ (ປີວິນເທິງ) ປຣິມາຕຣ ຮະດັບຄວາມຫວານ ຮະດັບແລກອອສລ໌ ແລະພັນຫຼຸງໆທີ່ໃຊ້ຜູ້ຜົດ

4) ມາກໄວ້ນທຳມາຈາກຜູ້ຜົດ ທີ່ສອງຂອງກັນເກົ່າກົງທີ່ສອງຂອງປີ ຕ້ອງຮະນຸໃຫ້ຊັດເຈນ

5) ມາກເປັນໄວ້ນແດງທີ່ມີສ່ວນຜົມຮູ້ຂອງອຸ່ນຫາວ່າດ້ວຍຮະບຸສັດສ່ວນແລະພັນຫຼຸງໆໃຫ້ຊັດເຈນ

6) ໄວ້ນສປາຣກລິ່ງ ຕ້ອງຮະບຸວິທີກາຮົມຜູ້ຜົດໃຫ້ຊັດເຈນ ເຊັ່ນ ຂໍາຮົມາຖ ຖຣາສເຟຝ່ຣ ອີວິວິດັ່ງເດີມ

(6) ຄວາມສັມພັນຮ່ວມວ່າງສິນຄ້າກັນແລ່ງງຸມືສາສົດ

ລັກຂະແງງຸມືປະເທດ

ພື້ນທີ່ຜູ້ຜົດໄວ້ນເຂົາໄຫຍ້ຖືກທອນເຫັນອອງອຸທຍານແຫ່ງໝາດເຂົາໄຫຍ້ ໃນຢ້າເກອປາກຂ່ອງແລະວັນນ້ຳເຂົ້າຈັງຫວັດຄຣາສສິມາ ຜົ່ງມີອານາເຂົດສິ້ນສຸດທີ່ໝາຍເຂົດປ່າໄມ້ເຂົາກູ່ຫລວງ ມີຮະດັບຄວາມສູງຈາກນ້ຳທະເລ 300 ເມຕຣິ້ນ ໄປ ມີເຖິກເຂົາສູງນັງຄົມນຮູ້ມາໃຫ້ປຣິມານ້ຳຝັນນ້ອຍໃນບຣິວັດຫຼຸນເຂົາ ເໝາະກັບການປຸງກອງໆ ນ້ຳໄດ້ດິນເປັນນ້ຳຈົດໄມ້ມີຄຣາບເກລືອນຜົວດິນທີ່ສ່ວນຜູ້ຜົດການຈົບປັດໂດຍອອງອຸ່ນແລະຮສ່າດິຂອງໄວ້ນ ນອກຈາກນີ້ ຄວາມສູງຈາກຮະດັບນ້ຳທະເລນີ້ ຮໍາໃຫ້ມີອາກະເຍັນແລະແກ້ງໃນຖຸດູທີ່ດັນອຸ່ນໃຫ້ຜູ້ຜົດ ມີອຸ່ນຫຼຸງໆທີ່ຕໍ່ຖືກ 5 ອົງຄາເຊີລເຊີຍສ ເວລາກລາງຄືນ ແລະ 25 ອົງຄາເຊີລເຊີຍສໃນເວລາກລາງວັນ ຜົ່ງເປັນອຸ່ນຫຼຸງໆທີ່ເໝາະສົມສໍາຫັນກາຮູກ ການສ້າງນ້ຳຕາລາໃນຜູ້ຜົດ ແລະການສ້າງສືແລະຮສ່າດິທີ່ເປີດກອງໆ ດິນສ່ວນໄຫຍ້ເປັນທີ່ດັນດາຮອງຮັບດ້ວຍທິນປູນ ຜົ່ງເມື່ອສຸລາຍຕົວຈະໄຫ້ດິນທີ່ມີເນື້ອດິນແໜ້ຍາ ມີແຄລເຊີຍມຄົວບອນເນດເປັນອົງຄົມປະກອນ ມີຄວາມເປັນກາຮູກແລກນ້ອຍ ດັ່ງປາກຄົງ (pH 6.5 - 8.0) ຜົ່ງເໝາະສົມທີ່ສຸດສໍາຫັນກາຮູກອຸ່ນ ເນື້ອຈາກແຮ້ໝາດໃນດິນສັງຜລໃຫ້ດັນອຸ່ນ

เดิบໂດໄດຕີ ແລະມີແຫ່ງນ້າເພີຍພອ ທຳໄທໄດ້ຜລອງໜຸ່ນຄຸນເກາພສູງເຊິ່ງເໝາະສມອຍ່າງຍິ່ງສໍາຮັບນໍາໄປເປັນວັດຖຸດົບໃນກາຣຜລິຕໄວ້ນເຂາໄຫຍ່

ປະວັດຄວາມເປັນມາ

ໄວ້ນເຂາໄຫຍ່ມີຈຸດເຮີມຕັນຈາກກາຣປຸລູກອງໜຸ່ນສໍາຮັບຮັບປະການໃນພື້ນທີ່ອໍາເກອປາກຂອງເມື່ອປະມາດນີ້ พ.ສ. 2520 ດັ່ງຈາກນັ້ນໃນພື້ນທີ່ອໍາເກອປາກຂອງວັນນ້າເຂົ້າໄວ້ໄດ້ມີກາຣປຸລູກອງໜຸ່ນສາຍພັນໜຸ່ງ *vitis vinifera* ແປຣູປປັບໄວ້ນເພື່ອເພີ່ມມຸລຄ່າ ມີກາຣສືບສານກຸມົບຄູ່ງຈາກຮຸນສູ່ຮຸນ ທຳໄທສາມາດປຸລູກອງໜຸ່ນແລະທຳໄວ້ນທີ່ມີຄຸນເກາພດີມີລັກຊະນະເພາະຈາເປັນສິນຄ້າທີ່ມີຂຶ້ອເສີຍງ່າງໃນແລະຕ່າງປະເທດ ດລວດຈານເປັນແຫ່ງເຮັນຮູ້ສໍາຮັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງກາຣສືບສານກຸມົບຄູ່ງໜຸ່ນໃນເຂດຮອນ ແລະເປັນທີ່ຍ່ອມຮັບຂອງວັງກາຣໄວ້ນຮະດັບນານາຫາດີ

(7) ຂອບເຂດທີ່ຕັ້ງແຫ່ງກຸມືສາສຕ່ຽນ

ຂອບເຂດພື້ນທີ່ກາຣຜລິຕໄວ້ນເຂາໄຫຍ່ຄຣອບຄລຸມພື້ນທີ່ໃນອໍາເກອປາກຂອງແລະອໍາເກອວັນນ້າເຂົ້າໄວ້ ຂອງຈັງຫວັດນົມຮາສີມາ ຊຶ່ງອູ່ນອກເຂດປ້າອນຮັກໜີ ຮາຍລະເອີ້ດຄາມແພນທີ່

(8) ກາຣພິສູງແຫ່ງກຳເນີດ

(1) ໄວ້ນເຂາໄຫຍ່ຈະຕ້ອງມີກາຣເພາະປຸລູກອງໜຸ່ນແລະຜລິຕໃນພື້ນທີ່ຂອບເຂດແຫ່ງກຸມືສາສຕ່ຽນໄວ້ນເຂາໄຫຍ່ໃນອໍາເກອປາກຂອງແລະອໍາເກອວັນນ້າເຂົ້າໄວ້ ຂອງຈັງຫວັດນົມຮາສີມາຄາມກຣມວິຣີທີ່ສືບຕ່ອກັນມາ

(2) ກະບວນກາຣຜລິຕຈະຕ້ອງຝ່ານກາຣຕຽບສອນຄຸນຄຸມດວຈສອນ ອີ່ມີກາຣຂຶ້ນທະເບີນສມາຊີກຜູ້ຜລິຕຮາມທັງດ້ອນມີເອກສາກກຳກັບເພື່ອກາຣຕຽບສອນຍັນກັບໄດ້

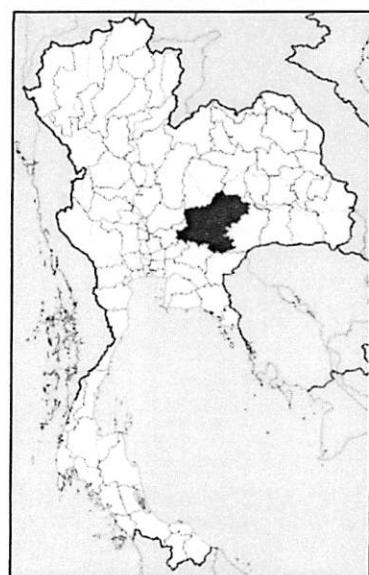
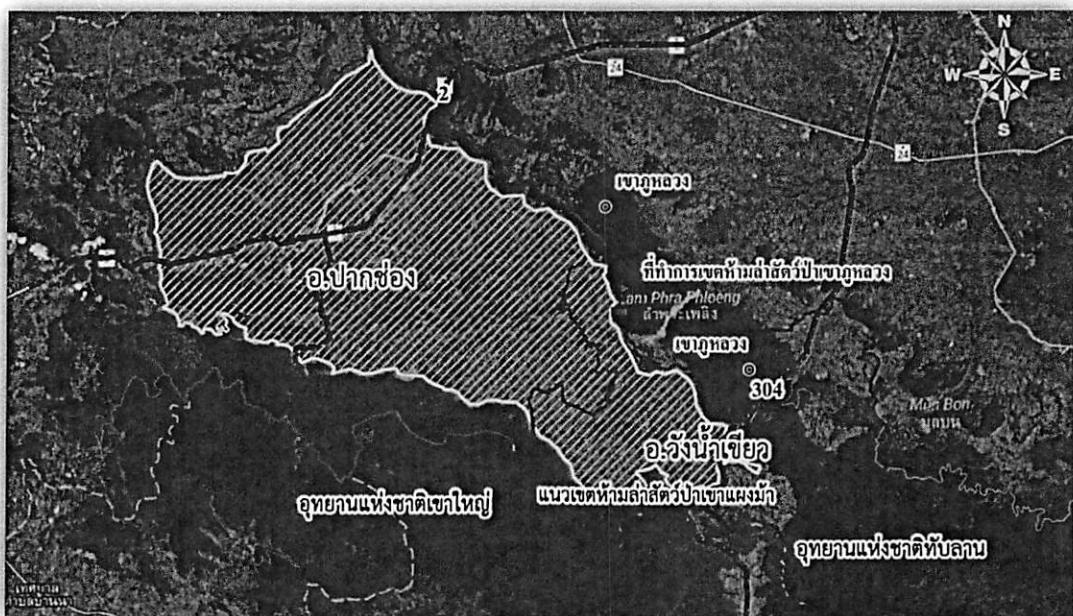
(9) ເງື່ອນໄຂທີ່ນາຍທະເບີນກຳທັນດຕາມມາດຕາ 15

(1) ຈັດໄທມີກາຣຂຶ້ນທະເບີນຜູ້ຜລິຕແລະຜູ້ປະກອນກາຣຄ້າທີ່ປະສົງຈະຂອໃຫ້ສິ່ງປັງຂໍ້ກາງກຸມືສາສຕ່ຽນໄວ້ນເຂາໄຫຍ່

(2) ຜູ້ຂອຂຶ້ນທະເບີນແລະສມາຊີກຕ້ອງປົງປັບດີຕາມຄູ່ມີກາຣປົງປັບດີຕາມສໍາຮັບສມາຊີກຜູ້ຂອໃຫ້ສິ່ງປັງຂໍ້ກາງກຸມືສາສຕ່ຽນໄວ້ນເຂາໄຫຍ່ ແລະດຳເນີນກາຣຕຽບສອນຄຸນຄຸມດວຈສອນທັງກະບວນກາຣຜລິຕ

แผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์

ไวน์เข้าใหญ่

ขอบเขตพื้นที่การผลิตไวน์เข้าใหญ่ครอบคลุมพื้นที่อำเภอปากช่องและอำเภอวังน้ำเขียว ของจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งอยู่ต่อไปนี้

กิจเหนือ ติดต่อกับ เขากูหลวง อำเภอสีคิ้ว อำเภอสูงเนิน และอำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา

กิจใต้ ติดต่อกับ แนวเขตอุทัยานแห่งชาติเข้าใหญ่

กิจตะวันออก ติดต่อกับ แนวเขตอุทัยานแห่งชาติทับลาน

กิจตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดสระบุรี